

KAJIAN SENIBINA, PERANCANGAN DAN UKUR
JABATAN PENGURUSAN HARTANAH

PEMBANGUNAN HARTANAH PERTANIAN
BERSEPADU
(INTEGRATED FARMING DEVELOPMENT)

Satu dissertasi yang disediakan sebagai memenuhi
sebahagian dari syarat untuk penganugerahan
Diploma Lanjutan Pengurusan Hartanah

DISEDIAKAN OLEH : JAMALUDIN BIN HJ. NGIT
SESSI : 1987/1988

ISI KANDUNGAN

	Muka Surat
PRAKATA	i.
PERHARGAAN	ii.
SENARAI JADUAL	v.
SENARAI RAJAH DAN CARTA	
BAB 1 : <u>Pengenalan</u>	
1.0	Pengenalan 1
1.1	Pembangunan Pertanian 3
1.2	Dasar Pertanian Negara 4
1.2.1	Matlamat Dasar Pertanian Negara (DPN) 5
1.2.2	Strategi Perlaksanaan Dasar Pertanian Negara 6
1.3	Konsep Pertanian Bersepadu 7
1.4	Pemilihan Cadangan-Cadangan Pembangunan dan Kawasan Kajian 9
1.5	Strategi Pembangunan Pertanian Bersepadu 10
BAB 2 : <u>CADANGAN PEMBANGUNAN PERTANIAN BERSEPADU</u>	
2.0	Pengenalan 14
2.1	Enterprais Udang Galah 14
2.1.1	Pengenalan 14
2.1.2	Program Pengeluaran 15
2.1.3	Program Kewangan 17

PRAKATA

Pelaburan di dalam bidang pembangunan pertanian di Malaysia sejak kebelakangan ini kian merosot dan sering diabaikan oleh pihak swasta mahupun orang perseorangan. Pembangunan bidang tersebut kebanyakannya dipertanggungjawabkan kepada pihak kerajaan sahaja. Sebab utama yang sering diutarakan ialah pembangunan pertanian tidak dapat mendatangkan pulangan pelaburan yang memuaskan di dalam jangkamasa yang pendek. Persoalan yang timbul di sini ialah adakah kenyataan tersebut benar dan boleh diterima sepenuhnya?

Pihak kerajaan telah melaksanakan Dasar Pertanian Negara (DPN) dalam tahun 1984 dengan bertujuan untuk menggalakkan pembangunan pertanian di mana selaras dengan DPN, satu konsep pembangunan pertanian secara bersepadu telah diperkenalkan. Konsep ini sering dijadikan bahan berita dan perbualan harian tetapi timbul tandatanya apakah dia pembangunan pertanian bersepadu. Pelaburan pertanian yang berasaskan konsep tersebut dikatakan merupakan satu pelaburan pertanian yang boleh memaksimumkan pulangan dalam jangkamasa yang pendek.

Atas sebab di atas, tajuk ini telah dipilih sebagai tajuk kajian ini. Ianya adalah diharapkan agar dapat membuktikan bahawa pembangunan pertanian bersepadu benar-benar boleh memaksimumkan pulangan pelaburan dan disamping itu dapat dijadikan panduan di masa-masa akan datang bagi pelabur-pelabur yang berminat untuk menceburi di dalam bidang pembangunan pertanian.

Kajian ini saya mulakan dengan mengkaji secara sepintas lalu mengenai keadaan semasa pembangunan pertanian di Malaysia dan dasar-dasar

kerajaan terhadap pembangunan pertanian. Ini diikuti dengan konsep pertanian bersepadu yang disarankan oleh pihak-pihak yang bertanggung jawab di dalam bidang pertanian.

Berdasarkan dari konsep tersebut saya telah mengemukakan satu cadangan pembangunan pertanian bersepadu seperti dinyatakan di dalam Bab 2 untuk dibuat penilaian. Oleh kerana bidang pertanian juga melibatkan pemasaran, maka satu penelitian terhadap pasaran dan pemasaran barangan pertanian juga dilakukan untuk pembentukan strategi-strategi pemasaran bagi cadangan pembangunan yang telah dikemukakan.

Di dalam membuat penilaian, beberapa kaedah-kaedah penilaian projek pertanian telah dibincangkan. Satu daripada kaedah penilaian yang paling sesuai telah digunakan untuk menilai cadangan pembangunan pertanian bersepadu tersebut. Kadar pulangan dari penilaian tersebut telah digunakan untuk menunjukkan samada pembangunan pertanian bersepadu benar-benar merupakan pelaburan pertanian yang memaksimumkan pulangan pelaburan. Seterusnya satu kesimpulan dapat dibuat terhadap pembangunan pertanian bersepadu.

Jamaludin bin Hj. Ngit

15hb April 1988

1.0 PENGENALAN

Malaysia adalah sebuah negara yang sedang menikmati kadar pertumbuhan ekonomi yang menjanjikan peningkatan ketaraf sebuah negara perindustrian sebelum menjelangnya abad kedua puluh.

Perkembangan ini telah memberikan dua cabaran hebat kepada mereka yang bertanggungjawab terhadap pembangunan Malaysia. Kerajaan, tentunya di dalam Dasar Ekonomi Baru telah mengenalpasti cabaran ini, tetapi cabaran ini hanya disambut oleh segelintir pihak swasta yang mana kebanyakannya tidak berminat untuk melabur di dalam projek yang tidak menjamin keuntungan dalam jangka masa yang pendek.

Cabaran yang pertama ialah kadar pertumbuhan perindustrian dan perbandaran yang tinggi. Ini telah mengalihkan pelaburan daripada bidang pembangunan pertanian secara komersial dan pertumbuhan yang menyokong infrastruktur luar bandar. Yang kedua ialah penekanan ke atas pengeksportan tanaman jualan (cash crop) dan begitu juga penggunaan tanah pertanian yang subur untuk pengeluaran barangan bukan-makanan, seperti getah dan bijih timah, khasnya apabila tumbuhan hijau dan hutan asli diterokai secara berleluasa yang menuju kepada masalah risiko kesuburan tanah, hakisan, kekurangan air di musim kering dan perubahan cuaca yang negatif yang mana ini akan menyebabkan kekurangan